கை வெட்டும் தூரமே கண்ணுக்குத் துலங்காத மைசொட்டும் இரவு. உடலெங்கும் உரிமையோடு கைபோட்டிருக்கும் முட்செடிகள். கொழும்பு ரோட் (மட்-கொழும்பு நெடுஞ்சாலை) அண்மித்துவிட்டதால் காலணிகள் கைக்கு ஏறுகின்றன. ரைபிள் சிலிங்குகள் சலசலக்காது இறுக்கிப்பிடிக்கப்படுகின்றன. ஆபத்தை தவிர்க்கும் அளவிற்கு அவசியமான இடைவெளி விட்டு முன்னே செல்பவரின் சிறு அரவத்தைக்கொண்டு திசையறிந்து பின் செல்வதே ஒரு கலை.

பல தடவை பதுங்கித்தாக்குதல் செய்யப்பட்டதே அதன் காரணம். அதிலே இரண்டாவது தாக்குதல் 1992ம்ஆண்டு இடம்பெற்றது. அதிலே ஜீவன் களத்தளபதி.

இதற்குமுன்பு நிகழ்ந்த தாக்குதலில் கொல்லப்பட்ட எதிரிகளின் நினைவாக அமைக்கப்பட்ட சிறிய நினைவுத் தூபியை நிலையெடுத்த இடத்தில் இருந்தே பார்க்கக் கூடியதாக இருந்தது. எதிரி அதிலே காப்புநிலையெடுத்து எம்மைத் தாக்கினாலே தவிர, அதைச்சேதப்படுத்த வேண்டாம் என்று இறுதி முதற்தொகுப்புரையில்

கேட்டு வந்ததையும் அறியாத பலர் மூக்கிலே விரல் வைத்தார்கள். நடையுடைபாவனைகளில் கூட ஜீவன் எளிமையானவன். போராளிகளுடன் சேர்ந்து பங்கர் வெட்டிக்கொண்டிருந்த ஜீவன் சற்றுக்களையாற, சாதாரணப் போராளியின் உடையில் தனது தளபதி இருப்பார் என்பதைச் சற்றும் எதிர்பாராத ஒரு புதிய போராளி தொடர்ந்து வேலை செய்யும்படி ஜீவனை ஏவியதும் அடுத்த தேனீர் இடைவெளி வரை ஜீவன் மௌனமாக பங்கர் வெட்டியதும் மங்கிப்போக முடியாத மனப்பதிவுகள்.

அடங்கலான எமது முகாம்கள் பல குடியிருப்புப் பகுதியில் அமைக்கப்பட்டன. வாகரைப் பிரதான வீதியோரமாக (திருமலை வீதி) மாவீரர் துயிலும் இல்லம்நிறுவப்பட்டது.

அங்கே நிகழ்ந்த போர்ச்சாதனை பற்றி அக்காலத்தில் மாவட்ட அறிக்கைப் பிரிவின் மேலாளராகவிருந்த மேஜர் லோககசுந்தரம் (வீரச்சாவு 05. 03. 1999, மாவடி முன்மாரிப்பகுதியில் விசேட அதிரடிப்படையுடனான மோதலில்) அவர்கள் கூறியது: ''அந்த அறிக்கைகளை ஒப்பிடுவது ஒரு புதிய அனுபவம். 20 மாத காலத்தினுள் வாகரைப் பிரதேச விசாலகன் படையணி சந்திவெளி, சித்தாண்டிப் பகுதிகளிலே நிகழ்ந்த நான்கு பெரும் தாக்குதல்களிலும், மாவடி முன்மாரிப் பிரதேசத்திலே நிகழ்ந்த நடுத்தர அளவிலான சில தாக்குதல்களிலும் கலந்து கொண்டது போக தமது பகுதியில் மட்டும் தனியாகச் செய்த நடுத்தர மற்றும் சிறிய தாக்குதல்களில் 340ற்கும் மேற்பட்ட படைக்கலன்களை

ஜீவனுள்ள நினைவுகள்

தென்னீழக் காடுகளிலே இந்தக் கலைதான் அவசியமான அரிச்சுவடி. கத்திவெட்டுப்போல் ஒரு நகர்வு... கைவீசும் தென்றல் போல் ஒரு நகர்வு... இப்படி புத்தியையும் பலத்தையும் எடைபோட்டு நடந்ததாலேயே அங்கு போராட்டம் நாக்குப்பிடித்தது, துளிர்கொண்டது. கத்தியையும் புத்தியையும் இடம் மாறிவைத்தவர்களைக் காலம் மட்டுமல்ல காடுகூடக் கைகழுவி விடும்.

கடந்த ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக கொழும்பு ரோட்டிற்குக் குறுக்காக நடந்த பெரும்பாலான நகர்வுகளை ஜீவன்தான் வழிநடத்தியிருக்கிறான். தவழ்ந்து திரிந்து வேவு பார்த்ததும், தாக்குதல் செய்து தலை நிமிர்ந்ததும், தவறு செய்து தண்டனை பெற்றதும் உயிரைப் பணயம் வைத்து உறுதியை நிலை நாட்டியதும் எல்லாமே இந்தக் கொழும்பு ரோட்டில்தான். அதன் இருமருங்கிலும் நிற்கும் மரங்கள் வயல்வரப்புகள், மின்கோபுரங்கள் மண்மேடுகள் என்று எல்லாமே ஜீவனின் மனதுள் அடக்கம்.

அணியின் நகர்வு தடைப்படுகின்றது. பாதை தவறியது தெரிய வருகிறது. பெரியதொரு காவு அணியையும் அதற்கேற்ற சண்டை அணியையும் கொண்ட அந்த நீண்ட மனிதக்கோடு மீண்டும்

எமக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தது. தாக்குதல்ஆரம்பித்தது.

எதிரியின் கவச வண்டியை நோக்கி RPG கணையொன்று சீறிச்சென்று வெடிக்க எங்கும் புகைமயம். பவல் உடைந்து விட்டதா? என்ற கூச்சலும் இயந்திர உறுமலும் வேட்டொலியுமாக சிறு குழப்பம் நிலவினாலும் ஆங்காங்கே தென்பட்ட எதிரிகள் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

வன்னியிலே நிகழ்ந்த பல மறிப்புச்சமர்களிலே இறுக்கமானவை எனக்கருதப்பட்ட இடங்களிலும் ஓயாத அலைகள்-2 நடவடிக்கையிலும் முக்கிய பங்குகளை வகித்து, பின் மட்-அம்பாறை மாவட்டத்தின் இணைத்தளபதியாக பொறுப்பேற்ற பின் - ஏறத்தாள பதினைந்தாண்டு கால வெடிப்புகையையும் சமர்ப்புழுதியையும் சுவாசித்ததால்

மட்டு - அம்பாறை துணைத்தளபதி

லெப். கேணல் ஜீவன் / எழிலவன்

பிள்ளையான் சந்திரமோகன்
சந்திவெளி, மட்டு.

பிறப்பு	வீரச்சாவு
11-09-69	06-10-01

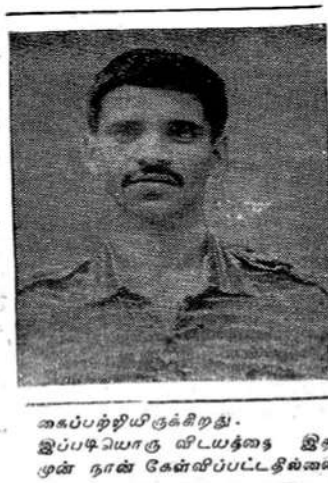

புகை விலகியபோது பவலின் மிகச் சமீபத்தில் ஜீவன் T55-2 உடன் நிற்பதையும் அவனின் தலையின் மேலாக 50 கலிபரால் சிவப்பாகத் துமியபடி பவல் பின் வாங்கி ஓடுவதையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. எந்தச் சமரின் போதும் இறுக்கமான பகுதிக்கே ஜீவன் அனுப்பி வைக்கப்படுவது வழக்கம். அந்தப்பகுதியிலும் மிக இறுக்கமான இடம் நோக்கிய ஜீவன் ஈர்க்கப்பட்டதற்கு அவனது போரார்வமும் மாசற்ற வீரமுமே காரணம். எங்கும் செல்வோம் என்று எம் படைகள் எழுந்து

முப்பதாவது வயதில் முதற்தடவையாக கழைநோயால் பாதிக்கப்பட்டபின் நிகழ்கிறது இச்சம்பவம். இந்த எளிமை கலந்த அர்ப்பண உழைப்புக்களாலேயே பெருவெற்றிகள் சாத்தியமாகின என்பதை எவரும் மறுப்பதற்கில்லை.

87இன் ஆரம்பத்தில் இணைந்து கொண்ட ஜீவன் 90 இன் பிற்பகுதியிலே ஒரு தனிச்சண்டை அணியின் தலைமையாளனாக வளர்ந்திருந்தான். தானே வேவு பார்த்து, திட்டமிட்டு, களத்தில் வழிநடத்துவதையே அவன் எப்போதும் விரும்பினான். வெற்றியும் அவனையே விரும்பியது.

எதிரியின் மீது தாக்குதல். ஆயுதம் அபகரிப்பு என்ற செய்தி கிடைக்கும் போதெல்லாம், அத்தாக்குதல்களின் தன்மைகளை ஒப்பிட்டு இது ஜீவனுடைய பாணியில் அல்லவா அமைந்திருக்கின்றது என்று பேசுகின்ற அளவிற்கு சிறுதாக்குதல்களில் தனிமுத்திரை பதித்திருந்தான் ஜீவன். இது எந்த வீரனுக்கும் இலகுவில் கிடைத்துவிடாத மிகவுயர்ந்த பேறு.

கைப்பற்றியிருக்கிறது. இப்படியொரு விடயத்தை இதற்கு முன் நான் கேள்விப்பட்டதில்லை.''

சாதனைகள் பொதிந்த ஜீவனின் போரியல் வாழ்வில் சோதனைகளுக்கும் குறைவில்லை. குடும்பிமலைப்பகுதியில் கொமாண்டோக்களுக்கு எதிரான தாக்குதலிலும், பூநகரித் தவளைச் சமரிலும் பின்பு கூமாச்சோலை முகாம் தாக்குதலிலும் உடலின் எடையில் சுயமும் பங்கேற்கும் அளவிற்கு செம்மையாகக் காயப்பட்டிருந்தான்.

''ஜீவன் உண்ட குப்பியையும் தகட்டையும் வாங்கிப்போட்டு தண்டித்து சமைக்கவிடும்படி சிறப்புத் தளபதி சொல்லியிருக்கிறார்.''

''நாங்கள் சுமந்து திரியும் ரவைகளில் எந்தெந்த ரவை எந்தெந்தச் சிப்பாயின் உடலுக்குரியதோ தெரியவில்லை. இதேபோல எனக்குரிய ரவையையும் ஒரு சிப்பாய் இப்போது சுமந்து திரிவான். அது எப்போது புறப்படும் என்பது எவருக்கும் தெரியாது.'' சண்டைகளின் முன்னான நகைச்சுவைப் பொழுதுகளில் சிரித்தபடி ஜீவன் சொல்வது வழக்கம். அன்று, கொழும்பு ரோட்டின் மையிருளிலே ஈழயுத்தத்தின் இன்னுமொரு அத்தியாயம் முடிய இருந்த சூழ்நிலையில், பதுங்கிக் கிடந்த சிப்பாய் ஒருவனின் ஆரம்ப ரவையாக அது புறப்படும் என்பதையும் எவரும் அறிந்திருக்கவில்லை.

நகர ஆரம்பித்தது. இப்போது அதன் முதல் ஆளாக ஜீவன் நடந்துகொண்டிருக்கிறான்.

இது ஜீவனின் வழமையான பாணி என்பதால் ஒரு தளபதியை முதல் ஆளாகவிட்டு பின்னே செல்லும்போது உண்டாகும் சங்கடம் பலருக்கு ஏற்படுவதில்லை. ஆபத்தை நாடிச்செல்லும் ஜீவனின் இயல்பிற்கு சிங்கபுர சம்பவம் ஒரு சிறந்த உதாரணம்.

சிங்கபுர விடுதிப்பகுதி சிங்களச் சிப்பாய்களுக்கு ஒரு சிம்ம சொப்பனமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. ஒரே இடத்தில்

நடந்ததும் எதிலும் வெல்வோம் என்று சூழ்கொட்டி நிமிர்ந்ததும் ஜீவன்களாலேயே அன்றி வேறு வழிகளில் அல்ல.

ஜீவனின் வாழ்க்கைத்தடத்தில் பயத்திற்கு மட்டுமல்லாது பகட்டிற்கும் இடமிருக்கவில்லை. தலைமைத்துவப் பாடநெறியொன்றில் எல்லோரையும் விட அதிக புள்ளிகளை ஜீவன் பெற்றபோது, ஆர்ப்பாட்டம் இன்றி தனிமையிலிருந்து ஜீவன் கற்றதையும் தலைவரின் பேச்சடங்கிய ஒலி நாடாக்களை பரபரப்பின்றிக்

மூன்றாம் ஈழயுத்த ஆரம்பத்திற்கும் 97இன் ஆரம்பத்திற்கும் இடையேயான காலத்தில் ஜீவன் வாகரைப் பிரதேச கட்டளை அதிகாரியாக இருந்த போதே பலசிறு தாக்குதல்களின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய பெரிய அனுகூலங்கள் அவனால் நிரூபிக்கப்பட்டன. கதிரவெளி வரை பரவியிருந்த எதிரி முகாம்கள் ஐந்து காயான்கேணிப் பகுதியையும் கடந்து பின்வாங்கப்பட்டன. மக்களின் கல்வி பண்பாட்டு முறைகள் சீர்பெற்றன. மருத்துவமனை

இதே கொழும்பு ரோட்டிலேயே, போராளிகளின் சுமைகருதி, தவிர்க்கவேண்டிய பாதையொன்றினூடாக வழி நடத்தியதால் ஏற்பட்ட இழப்பிற்கான தண்டனை அறிவித்தலை தனது உணர்வுகளைச் சிரமப்பட்டு அடக்கியபடி இன்னுமொரு தளபதி ஜீவனிடம் கூறியபோது மிக அமைதியாகப் பதில் வந்தது ''சரி நிறைவேற்றுங்கள்''

அதைத் தொடர்ந்து ஒரு ஆரம்பப் போராளியைப்போல புளுகுணாவை முகாம் தகர்ப்பிற்கான தடையுடைப்புப் பயிற்சி பெறுகிறான் ஜீவன்.

→

தொட்டாற் சுருங்கி முட்கள்
முழங்காலிலும் முழங்கையிலும்
புண்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

தன்னைத் தோள்பிடித்து
தூக்கி நிறுத்திய தளபதி.
அரவணைத்து ஆறுதல் தந்த
தோழன். முன்நடந்து வீரம்காட்டி
விழுப்புண் சுமந்த பெருமகன்-
மண்தோய்ந்த காயத்துடன்
பயிற்சி பெறுவதைக் காண
பயிற்சிப் பொறுப்பாளனின்
மனம் விம்முகின்றது.

''ஜீவண்ணன் ...நீங்கள்
எழுந்துபோய் சற்று ஓய்வு
எடுக்கலாம்''

புலிக்குரோளில்
போய்க்கொண்டிருந்த
ஜீவனிடமிருந்து நிமிர்ந்து
பார்க்காமலே பதில் வருகிறது.

''எல்லோருக்கும் பொதுவான
விதிகளே எனக்கும் பொருந்தும்''

நிற்கிறான் ஜீவன். ஆபத்தை
நோக்கி முதல் ஆளாகச் சென்று
அதன் நடுவில் நின்று
நம்பிக்கை தருவதும் கடைசி
ஆளாகவே அவ்விடத்தை
விட்டு அகலுவதும் போராளிகள்
ஜீவன் மேல் பற்றுவைத்ததற்கான
பிரதான காரணங்கள். வீரமுள்ள
எவராலும் ஜீவனை வெறுக்க
முடியாது.

''நாங்கள் சுமந்து திரியும்
ரவைகளில் எந்தெந்த ரவை
எந்தெந்தச் சிப்பாயின்
உடலுக்குரியதோ தெரியவில்லை.
இதே போல எனக்குரிய
ரவையையும் ஒரு சிப்பாய்
இப்போது சுமந்து திரிவான்.
அது எப்போது புறப்படும் என்பது
எவருக்கும் தெரியாது..''
சண்டைகளின் முன்னான
நகைச்சுவைப் பொழுதுகளில்
சிரித்தபடி ஜீவன் சொல்வது
வழக்கம். அன்று, கொழும்பு
ரோட்டின் மையிருளில்

ஜீவனின் இரத்தம் தோய்ந்த கொழும்புச் சாலையில் இருக்கும் எதிரிச் சுவடுகள் என்றோ ஒரு நாள் துடைத்தழிக்கப்படும். அந்த உன்னத சுதந்திர திருநாளின் போது தாயகப் பெருஞ்சாலைகள் கருத்தாரிட்டு செவ்வனே மெழுகப்படும். ஆனால் ஜீவனின் உணர்வுசுமந்து நிற்கும் ஒவ்வொரு தோழனுக்கும் என்றுமே அது ஒரு செஞ்சாலை.

இறுக்கமான முகத்துடன்
தொடர்ந்து நகரும் ஜீவனைப்
பார்க்க பயிற்சிப்
பொறுப்பாசிரியனின்
உதடுகள் துடித்து விழிகள் பொங்க
குரல் தளம்பாமல் சமாளித்தபடி
கூறுகிறான்.

''பயிற்சிப்புண் அதிகமாகி
விட்ட போராளிகளுக்கு நாங்கள்
பயிற்சிதருவதில்லை. இங்கு நானே
பொறுப்பாளன். இது என்னுடைய
உத்தரவு. நீங்கள் எழும்பலாம்.''

இதுவரை தங்கள்
உணர்வுகளை மரக்கவைத்து
ஜீவனுடன் நகர்ந்து
கொண்டிருந்த அத்தனை
போராளிகளும் நன்றிப்
பெருக்கோடும் நிம்மதிப்
பெருமூச்சோடும் பயிற்சிப்
பொறுப்பாசிரியனை நிமிர்ந்து
பார்க்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு
சோடிக் கண்களிலும் ஒவ்வொரு
சோடிக் கண்ணீர் துளிகள்.

ஜீவனுடைய எளிமையையும்
அர்ப்பணிப்பையும் போலவே
குறும்புகளையும் குறைவான
பக்கங்களையும்கூட தலைவர்
அறிந்திருந்தார். இருப்பினும்
கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்
என்பது போல, பலம் பலத்திற்கு
மரியாதை செய்யும் என்பது போல
வீரம் வீரத்தால் ஈர்க்கப்படுவதும்
தவிர்க்க முடியாதது என்பதை
ஜீவனின் சாவிற்குப் பின்னான
தலைவரின் உணர்வு
வெளிப்பாடுகள் திரைவிலக்கித்
தெரியவைத்தன - தெளியவைத்தன.
சராசரிக்கும் மேலான ஜீவனின்
போரியல் பண்புகளை தலைவர்
அவதானித்தே வைத்திருக்கிறார்
என்பதைப் புரியவைத்தன.

ரோட்டிலே ஜீவன்
கம்பீரமாகக் கால்பாவிநிற்க
நிழல்போலக் கடந்து
செல்கிறார்கள் போராளிகள்.
அந்த இருட்டிலும் ஆட்களை
அடையாளம் கண்டு காதோடு
பாரம் விசாரித்து, தூரம்
சொல்லி, தோள்தட்டி துரிதப்படுத்தி

ஈழயுத்தத்தின் இன்னுமொரு
அத்தியாயம் முடிய இருந்த
சூழ்நிலையில், பதுங்கிக் கிடந்த
சிப்பாய் ஒருவனின் ஆரம்ப
ரவையாக அது புறப்படும்
என்பதையும் எவரும்
அறிந்திருக்கவில்லை.

ஜீவனின் நினைவுகளை
மீட்கும் போது, தனக்குக்
கீழுள்ள படைத்தலைவர்களின்
உணவுத்தட்டுக்களைக் கூட
கழுவிவைத்து ஒழுக்கம் பழக்கும்
எளிமையா, அல்லது முன்
செல்லும் போது முதல்வனாகவும்
பின் வலிக்கும் போது இறுதி
ஆளாகவும் வரும் தலைமைத்துவமா,
எது மேலோங்கி நிற்கிறது என்று
அலசினால் அவையிரண்டையும்
விட அவனின் களவீரமே எல்லோர்
மனதிலும் ஆழப்பதிந்து கிடக்கிறது.
பிறந்த போது குடிசையில்
பிறந்த ஜீவன் இறந்தபோது
ஈழத்தின் இதய சிம்மாசனத்தில்
வீற்றிருந்ததற்கும் அவனது
ஏழ்மையற்ற கம்பீரமனமே காரணம்.

பிறப்பினால் எவருக்கும்
பெருமை வருவதாக நாம்
நம்புவதில்லை. ஜீவன் தன்
நட்பினால் தாய் மண்ணின்
தலையைப் பலமுறை

- இராசமைந்தன் -

நிமிரவைத்திருக்கிறான். அவன்
இழப்பினால் தாய் மண்ணே
சோகம் ததும்பும் பெருமையுடன்
ஒரு கணம் தலைகுனிந்து நின்றது.

ஜீவனின் இரத்தம் தோய்ந்த
கொழும்புச் சாலையில் இருக்கும்
எதிரிச்சுவடுகள் என்றோ ஒரு
நாள் துடைத்தழிக்கப்படும். அந்த
உன்னத சுதந்திர திருநாளின்
போது தாயகப் பெருஞ்சாலைகள்
கருத்தாரிட்டு செவ்வனே
மெழுகப்படும். ஆனால் ஜீவனின்
உணர்வு சுமந்து நிற்கும்
ஒவ்வொரு தோழனுக்கும் என்றுமே
அது ஒரு செஞ்சாலை. ☆

அஸ்தியக்கருதோசி

''காலையில 10 மணிவரைக்கும் நான் கடையில இருந்தா தம்பிக்கு சந்தோசம்''
ஏனெண்டா கனக்க வேல வருமெண்டுதான்.

முகத்தில் கால ரேகையுடன் சோகரேகையும் படர தொடர்ந்த ஜெயராமு அம்மா.

''அண்டைக்கும் அப்படித்தான் கடையில இருந்தனான் தம்பி கேட்டவன் இண்டைக்கு இறைச்சி வேண்டி காச்சவேணுமெண்டு.
அப்ப பையோட வந்து நான் கடையில இருக்க......
திடீரெண்டுதான் ஒரு சத்தமும் கேக்கேல்ல
தம்பி கால மடக்கிக்கொண்டு சைக்கில உரஞ்சிக் கொண்டிருந்தவன்;
மளமளவெண்டு அடிச்சு விட்டான் கிபிர்.
என்னை தூக்கி வீசிட்டுது.
தம்பி இருந்தபடி பின்னுக்கு சாஞ்சு கண்ண மூடுறான்.
அவன்ர வயித்த ஒரு இரும்புத் துண்டேதோ கிழிச்சிட்டு போயிட்டுது.
நான் அப்படியே மயங்கிற்றன்
பிறகு நடந்ததொண்டுமே எனக்கு தெரியாது.''

15.09.1999, காலை.

வழமையான கலகலப்புடன் மந்துவில் சந்தி, அதன் சந்தை நடக்கவிருக்கும் அனர்த்தம் அறியா அந்தக் குடும்பம் வாழ்க்கைப்படகோட்டத்தில் ஆடிஓடிக் கொண்டிருந்தன. ஜெயராமு அம்மாவும் மகன் சந்திரகுமாரும் அவர்களின் பிழைப்பு மையத்தில். அது ஒரு சைக்கிள் திருத்தும் கடைதான். மகன் சந்திரகுமார் வயதுக்கு மிஞ்சிய வளர்ச்சி. எவருமே சொல்லமாட்டார்கள் வயது பத்தொன்பதென்று. திருமணப் பந்தத்தில் இணைந்து, ஊறாத மூன்றே மூன்று மாதந்தான். இரண்டு சகோதரிகள் வாழ்வமைத்துப்போக குடும்பத்தில் உலையேற்றும் உழைப்பாளி இவனே. அழகான மனைவி, அன்பான அம்மா, அப்பா, உறவுகள் என ஒரு கிளை இலைகளான குடும்பம்.

ஆசையாய் இறைச்சி உண்ண ஆசைப்பட்டபிள்ளையும் ஆக்கிக் கொடுத்துவிடத் துடித்த தாயும், இன்னும் இன்னும் இப்படியான உணர்வுகளுடனும் உறவுகளுடனும் கலகலத்த கடையில், அந்தச் சந்தியில்...

வென்றுவிடுவோம் கொன்று விடுவோம் எனப் புறப்பட்ட ஜெயசிக்குறுவின் புத்திரன் 'ரணகோச - 5.' யாரோ திட்டமிட எவரோ வழிநடத்த அன்றும் ஒரு பெருமெடுப்புப் படைநகர்வு. சுவாலை கக்கும் பீரங்கி வாய்களுடனும் நெருப்பள்ளிக்கொட்டும் வான்படையுடனும் ஸ்ரீலங்காக் குமாரர்களின் வருகை, அதுவரை விரித்து வைத்திருந்த புலிகளின் வியூகத்தில் அத்தனையும் வீழ்ச்சி கண்டன. பல படைச் சிப்பாய்களின் இறந்த உடல்களையும் ஆயிரம் வரையில் காயப்பட்ட சக சிப்பாய்களையுமே காணநேர்ந்த அவலம் படைத்தலைமைக்கு. இதனையே தங்களால் உருவாக்க முடிந்தது என்ற அவமானம் அவர்களுக்கு. தங்களையும் தமது மக்களையும் அமைதிப்படுத்த அவர்களுக்கு எப்போதும் போலவே இப்போதும் உயிர்ப்பலிகள் வேண்டும். அவை தமிழர்களுடைய உயிர்கள், கடற்படை சந்தித்த தோல்விக்கு பலியிட்ட நாகர்கோவில் பள்ளிமாணவர்கள், கிளிநொச்சிகள முனைத் தோல்விக்கு பலியிட்ட சுதந்திரபுரம் - உடையார்கட்டு மக்கள், ஜெயசிக்குறுவின் இழப்பிற்கு வவுனிக்குள தேவாலய மக்கள், மடுவைவிட்டு தாங்கள் பின்வாங்க நேர்ந்த அவலத்திற்கு மடுமாதாவிடம் மண்டியிட்ட மக்கள், இப்படி ரணகோச-5க்கு மந்துவில் சந்தையும் மாறியதில் வியப்பில்லை.

திடீரென வானில் தோன்றிய இரு கிபிர் விமானங்கள் திட்டமிட்டு தெரிவுசெய்த இலக்கின்மீது, தாம் காவிவந்த நான்கு உயிருருவும் பிண்டங்களை உதிர்த்துவிட்டு உயர்ந்தன. உதிர்த்துவிடப்பட்டவை கிபிரின் வேகத்துடனேயே தரையில் பாய்ந்து தம்மை தகர்த்துக்கொண்டன. காதைப்பிளக்கவைக்கும் திடீர் ஒலி மக்களை திகைக்கவைக்குமுன்னமே சிதறிய இரும்புகள் தம்பணி முடித்து ஓய்வுகண்டு விட்டிருந்தன.

சைக்கிள் கடையில் இருந்த சந்திரகுமாரின் வயிற்றையும் பதம் பார்த்த அந்த உருவேறிய உலோகம் ஈரல்குலையறுத்து உயிர்குடித்து சென்றிருந்தது. பெற்றதாய் காணக்கூடாத காட்சியை காட்டி முடித்த குண்டு அதிர்வுகள் தாயையும் விட்டுவைக்கவில்லை. கடைமேலிருந்த மரங்கள் முறிந்து வீழ்ந்த சிதிலங்களுள் அகப்பட்டஜெயராமு அம்மாவின் வலதுகையும் சிதிலப்பட்டுப் போனது. நான்கு இரும்புப் பிண்டங்களும் நாற்பது பேரைக் காயப்படுத்தியும், இருபத்தியிரண்டு உயிர்கரைந்த உடல்களையும், காலறுந்து, தலையறுந்து தொங்கிய ஆடுகளையும் பெரும் புயலில் சிக்கி உருக்குலைந்த மரங்களையும் பிய்த்தெறியப்பட்ட பச்சை இலைகளையும் கரும்புகை புழுதிப்படலத்தையும் விளைவாக்கின.

இடி விழுந்தது போலாயிற்று ஜெயராமு அம்மாவின் குடும்பத்தில்.

''மூண்டு நாளா எனக்கு நடந்தது ஒண்டுந் தெரியாது. நாலாம் நாள்தான் தெரியும் என்ர மனிசனும் செத்துப்போனார் எண்டு, பக்கத்து கடையில ரேடியோ திருத்திக்கொண்டிருந்தவராம்,
என்ர பிள்ளையும் செத்திட்டுது. மனிசனும் செத்திட்டுது.
எனக்கு கை முறிஞ்சிட்டுது''

ஜெயராமு அம்மா கட்டுமீறி ஓவென்று கத்தத் தொடங்கினார்.

''நான் இப்ப ஒரு ஊனப்பட்ட விதவையாப்போனன்.''

மருமகளாய் வீட்டுக்கு விளக்கேற்றவந்த அந்த சின்னவளை புதுமணப் பெண்ணின் நாணம் மாற முன்னர் விதவையாக்கிவிட்டபடி, வீட்டுக்கு விளக்கேற்றிய ஜீவன்கள் இரண்டின் உயிர்களையும் பறித்தபடி மந்துவிலில் அந்தக் கணப்பொழுது எத்தனையோ மனிதர்களின் வாழ்வில் அவலங்களை திணித்துப்போனது. ☆

- மிருதன் -